

Konec věku v 1. a 2. Tesalonickém

Anthony Buzzard

Křesťané mají velkou potřebu sdílet Pavlův jednoduchý program o konci věku. Apoštol to krásně vyložil v mnoha svých dopisech, ale zřetelněji než kdekoli jinde v 1. a 2. Tesalonickém.

Populární čtení Bible často odráží neschopnost zkoumat kontext nějakého daného verše. Při čtení Bible (nebo jakékoli písemné informace!) je nezbytné sledovat logický postup pisatele. Změny kapitol v naší Bibli nám někdy umožnily způsobit paseku v tom, co Pavel napsal. Prostě nesmíme narušovat směr Pavlova myšlení tím, že přerušíme tok jeho myšlení svévolnými mezerami nebo čtením jednoho verše bez jeho kontextu.

Podívejme se, jak důležité je to v listech Tesalonickém.

Ježíšův příchod

Pavel upírá oči na druhý příchod, jak píše. Jeho největší starostí je držet své stádo řádně poučené o této skvělé budoucí události. „Neboť co je naší nadějí nebo radostí nebo korunou jásání? Nejste to dokonce vy v přítomnosti našeho Pána Ježíše při jeho příchodu?“ (1 Tes 2:19). Ano, pán přichází. Tak se Pavel modlí, aby „mohl založit vaše srdce bezúhonné ve svatosti před naším Bohem a Otcem při příchodu našeho Pána Ježíše se všemi jeho svatými“ (1 Tes 3:13).

1. Tesalonickém 4

V mysli Tesaloničanů se vynořila otázka. Jak by se měli křesťané, kteří už zemřeli, setkat s Kristem při jeho příchodu? Odpověď, kterou Pavel dal jako „slovo pána“ (4:15) – tj. na základě Ježíšových vyjádření, ke kterým měl Pavel přístup, z nichž některé byly později napsány v Matoušovi 24, Markovi 13 a Lukášovi 21 (rozmluva na hoře Oliv). Plán je poměrně jednoduchý:

My, kteří žijeme a zůstáváme až do příchodu pána, nebudeme mít přednost před těmi, kteří usnuli. Neboť sám Pán sestoupí z nebe s výkřikem, hlasem archanděla a Boží trubkou; a mrtví v Kristu povstanou jako první. Pak my, kteří jsme živi a zůstáváme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích, abychom se setkali s Pánem ve vzduchu, a tak budeme stále s Pánem ... Nyní k časům a obdobím, bratři ...,

Pavel pokračuje (změna kapitoly musí být ignorována),

Sami dobře víte, že *Pánův den* [jehož popis právě dokončil] přijde jako zloděj v noci.

To má říci, že když *svět* říká „mír a bezpečí“, pak na ně najednou přijde zničení jako porodní bolesti na ženu s dítětem“ (5:3). Jinými slovy, katastrofa přemůže bezbožně nečekaně jako zloděj a oni neuniknou. Ale ten „Pánův den“, který Pavel právě popsal jako čas, kdy budou svatí uchvázeni, aby se setkali s Ježíšem, nepřekvapí církve jako zloděj. Bude však mít katastrofální dopad na svět.

Ve 2. Tesalonickém pokračoval Pavel v tématu a záměrně přidal nový materiál. To mělo působit proti klamnému vlivu „ducha“ nebo „dopisu předstírajícímu, že pochází od nás“, a tvrdícímu, že tato velká událost, příchod Pána, byla ihned k dispozici (2 Tes 2:2, KJV, ASV).

Schéma konce

Pavel měl jednu palčivou touhu, posílit proti falešnému učení to, co již učil Tesaloničany ve svém prvním dopisu. Tak ve 2. Tesalonickém 1:7 začíná tím, že říká lidem v církvi: musíte očekávat, že budete trpět soužením až do okamžiku, kdy přijde úleva. Jaký byl ten okamžik? Až *dokdy* musí očekávat, že budou pro-

následování? Verš 7 nám říká: Bůh vám dá úlevu od soužení, „když se Pán Ježíš zjeví z nebe se svými mocnými anděly v planoucím ohni a udělí odplatu těm, kteří neznají Boha“ (2 Tes 1:7-8).

Přesně toto řekl Pavel ve svém prvním dopisu, i když nyní přidává další podrobnosti. Křesťané musí být připraveni na to, že budou uchváteni, aby se setkali s pánem. Budou pak v bezpečí, zatímco pánovo zjevení přemůže lehkomyšlný svět.

Soužení, dokud Kristus nepřijde v moci

Církev nejen musí očekávat soužení až do okamžiku, kdy se Ježíš zjeví z nebe v planoucím ohni (2 Tes 1:7), ale musí si také uvědomit, že se musí stát určité události předtím, než se Kristus vrátí (2 Tes 2:13). Druhý dopis Tesalonickým 2 otevírá Pavel tím, že znovu jinými slovy opakuje svůj předmět. Chce dále své čtenáře poučit o „příchodu Pána Ježíše Krista a naše shromáždění k němu“ (v. 1).

Jeho čtenáři si budou pamatovat z 1. Tesalonickým 4:17, že se mají shromáždit, aby se setkali s Ježíšem. Tato událost, Pánův den – již jej nazval Pánův den v 1. Tesalonickým 5:2 – se nemůže stát před odpadnutím a zjevením Antikrista (2 Tes 2:3). Omezovač – to je jednotlivá mužská bytost (v. 7) jakož i síla středního rodu (v. 6) – bude zadržovat Antikrista, dokud mu nakonec nedovolí, aby se objevil. Později přijde Ježíš. Tento příchod je jeho příchodem a jeho příchod znamená naše shromáždění, abychom se s ním setkali (2:1). Tato velká událost zachrání křesťany, jak bylo řečeno ve 2. Tesalonickým 1:7, a to bude znamenat konec Antikrista (2 Tes 2:8), stejně jako potrestání bezbožného světa (1 Tes 5:3; 2 Tes 1:8).

Shrnutí

Pavel byl zjevně nejvíce nešťastný z mylných představ o druhém příchodu. Chtěl ujistit Tesalonické, že mrtví křesťané nebudou opomenuti při velké události druhého příchodu. Setkají se s Kristem ve vzduchu s křesťany, kteří přežili až do velkého dne. Ten den úplně překvapí zlý svět. Bude stejně nepřipraven jako majitel domu, který neočekává, že se zloděj vloupá do jeho domu.

Později začala v církvi kolovat mylná představa – že slibovaný Pánův den měl přijít bez jakéhokoli dalšího zpoždění. Pavel napsal 2 Tesalonickým 2 výslovně proto, aby tuto představu opravil. Říká, že „příchod našeho Pána Ježíše a naše shromáždění“ k němu (v. 1) nemůže nastat dříve, než se stanou dvě věci: Odpadnutí (apostáze) a vystoupení Antikrista. Následovně po vládě Antikrista se Ježíš objeví ve slávě a zničí Antikrista. To je jednoduchý program popsán ve 2 Tesalonickým 2:1-12. Úkolem církve je věrně opatrovat informace a vyučovat jimi ostatní.

Vyvstává logický obraz konce za předpokladu, že je textu dovoleno, aby nás přinutil. Někdy se vyskytuje zasahování do poselství, když naše vlastní domněnky blokují naše pochopení a činí nás hluchými vůči Pavlovým slovům. Musíme být opatrní, abychom Pavlovy pokyny nepřehlušily vlastními hlučnými představami!